

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem v právní věci

žalobce: **Mgr. J. L., X**
 sídlem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
 sídlem Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2025, č. j. JMK 89461/2025, sp. zn. S-JMK 85700/2025/OD/VW,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto ve věci odvolání žalobce ze dne 27.5.2025 proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru přestupků v dopravě, ze dne 9. 5. 2025, č. j. OPD-82329/25-29, tak že se odvolání žalobce zamítá a napadené rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru přestupků v dopravě, ze dne 9. 5. 2025, č. j. OPD-82329/25-29, se potvrzuje.
- 2. Magistrát města Brna prvostupňovým rozhodnutím ze dne 9. 5. 2025, č. j. OPD-82329/25-29, sp. zn. OPD-82329/25-HEV/V, uznal žalobce vinného tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky X, reg. zn. X, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly

dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Porušení pravidel silničního provozu výše uvedeným vozidlem spočívalo dle správního orgánu v neoprávněném stání, tedy porušení povinnosti dle § 27 odst. 1 písm. o) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), mající znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, zjištěného Městskou policií Brno na pozemní komunikaci Makovského náměstí 2 v Brně dne 5. 8. 2024 v 11:42 hodin, kdy toto vozidlo stálo na vyhrazeném parkovacím místě v zóně E bez dlouhodobého oprávnění. Tímto měl žalobce dle správního orgánu porušit §10 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se měl dopustit přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek uložil orgán prvního stupně žalobci správní trest v podobě pokuty ve výši 2 000 Kč a dále žalobci uložil povinnost uhradit náklady řízení v částce 2 500 Kč.

II. Podání účastníků

3. V žalobě žalobce uvedl, že nikdy nerozporoval, že jeho vozidlo v inkriminovanou dobu stálo na parkovacím místě vyznačeném jako zóna E, která je určena pro dobíjení elektromobilů. Na tomto parkovacím místě stál v průběhu dobíjecího cyklu, tudíž nedošlo k porušení pravidel silničního provozu, neboť v danou chvíli se jednalo o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno. Žalobce nesouhlasí se závěrem, že přestupek byl naplněn tím, že vozidlo nebylo registrováno po dobu parkování v zóně E v aplikaci, neboť podle žalovaného je kromě faktického dobíjení vozidla nezbytné také sjednání dlouhodobého parkovacího oprávnění pro Zónu E.
4. Podle žalobce je „Parkovací Zóna E“ v Brně vyhrazena pro elektromobily za účelem dobíjení, což žalobce splnil. Správní orgán podle něj rozhodl zcela v rozporu se zákonnou úpravou, když shledal žalobce vinného z přestupku a uložil mu pokutu, ačkoli k žádnému tvrzenému porušení pravidel silničního provozu nedošlo. Odkázal na to, že není obvyklé (v Brně, ani žádném jiném evropském městě), aby pro parkování vozidel při dobíjecím cyklu bylo vyžadováno jakékoli další oprávnění, povolení či registrace, a v Brně je registrace vyžadována pouze u některých parkovacích míst s dobíjecí stanicí. Požadavek na registraci v parkovací aplikaci z důvodu dobíjení vozidla je podle něj zcela v rozporu s běžnou praxí, je nepředvídatelný a běžný uživatel elektrovozidla neočekává, že bude muset v průběhu dobíjení činit jakékoli další úkony a registrace. Správní orgán dle názoru žalobce také pochybil, když ve svém rozhodnutí nijak nespécifikoval, o jakou normu / předpis opírá své stanovisko, že je pro stání v parkovací zóně E nutné se registrovat. Napadl i naplnění materiální stránky přestupku.
5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Napadené rozhodnutí je podle něj správné a odůvodněné. Setrval na názoru, že vozidlo stálo na místě označeném dopravní značkou č. IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou s textem „Zóna E, 2 místa s dlouhodobým oprávněním“. Součástí spisového materiálu je výpis parkovacích oprávnění (listy č. 17 a 18) registrovaných na vozidlo registrační značky X, ze kterého vyplývá, že provozovatel nebyl držitelem dlouhodobého oprávnění pro zónu E. Skutečnost, že u parkovacího místa je umístěna nabíječka pro elektromobily, neznamená, že lze s elektromobilem na místě zaparkovat a vozidlo dobíjet i bez vyžadovaného oprávnění čistě na základě toho, že nabíjí elektromobil. Praxe v jiných městech je pak zcela irelevantní.

6. K vymezení parkovacích zón v Brně odkázal na web <https://www.parkovanivbrne.cz/aktuality/zona-e-spustena-171> s tím, že záměr města Brna byl zcela jasně a konkrétně vyjádřen na dopravním značení, a povinností řidiče je toto dopravní značení respektovat, a to bez ohledu na názor žalobce. K povinnosti respektovat dopravní značení jako správní akt, kterému svědčí presumpce správnosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009—83.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 76 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání. Žaloba není důvodná.

Ke zjištění skutkového stavu

8. Skutkové okolnosti nejsou sporné. Soud proto pouze opakuje, že na základě obsahu správního spisu je jasně prokázáno, že na pozemní komunikaci Makovského náměstí 2 v Brně dne 5. 8. 2024 v 11:42 hodin bylo odstaveno u dobíjecí stanice vozidlo tovární značky X, reg. zn. X. Dále je nesporné, že na předmětném parkovacím místě na komunikaci Makovského náměstí 2, Brno – Žabovřesky, byla umístěna dopravní značka č. IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou s textem „Zóna E, 2 místa s dlouhodobým oprávněním“. Není sporné ani to, že v předmětnou dobu probíhalo dobíjení vozidla. Ze správního spisu považuje soud za prokázáno, že vozidlo žalobce nebylo v danou dobu dobíjení registrováno k dlouhodobému parkování v Zóně E. Skutková zjištění považuje soud za zcela dostačující.

K právnímu posouzení platnosti značky IP12 v místě

9. Pokud jde o napadené rozhodnutí, tak žalobce brojil proti závěrům správního orgánu prvního stupně odvoláním, ve kterém namítl, že je „evidentní, že v době kontroly bylo parkovací místo vyhrazené pro elektromobily a osazené nabíječkou elektromobilů, využito k parkování předmětného elektromobilu a jeho dobíjení. Nemohlo tedy dojít k naplnění skutkové podstaty neoprávněného stání na vyhrazeném parkovacím místě, resp. porušení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a přestupku provozovatele dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.“ Jiné odvolací námitky žalobce neuvedl. Žalovaný k odvolacím námitkám žalobce uvedl: „Vozidlo stálo na místě označeném dopravní značkou č. IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou s textem „Zóna E, 2 místa s dlouhodobým oprávněním“. Součástí spisového materiálu je výpis parkovacích oprávnění (listy č. 17 a 18) registrovaných na vozidlo registrační značky X, ze kterého vyplývá, že provozovatel nebyl držitelem dlouhodobého oprávnění pro zónu E. Skutečnost, že u parkovacího místa je umístěna nabíječka pro elektromobily, neznamená, že lze s elektromobilem na místě zaparkovat a vozidlo dobíjet i bez vyžadovaného oprávnění.“
10. Správní orgány vyšly v závěru o spáchání přestupku ze závěru, že řidič vozidla, jehož je žalobce provozovatel, porušil dopravní značení č. IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou s textem „Zóna E, 2 místa s dlouhodobým oprávněním“, neboť z výpisu parkovacích míst, který je součástí správního spisu, ověřily, že vozidlo žalobce tímto výpisem neprochází. Konečně ani sám žalobce netvrdí, že by vozidlo v zóně E registroval.
11. Podle správních orgánů došlo k porušení pravidel silničního provozu jednáním podle § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu, dle kterého řidič nesmí zastavit a stát na vyhrazeném parkovišti, nejde-li o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno; to neplatí, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohroží ani neomezí ostatní

účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno.

12. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je každý povinen se při účasti na provozu na pozemních komunikacích řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
13. Podle § 63 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu jsou svislé dopravní značky informativní značky, které poskytují účastníku provozu na pozemních komunikacích nutné informace, slouží k jeho orientaci nebo mu ukládají povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.
14. Podle § 63 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu jsou dodatkové tabulky, které zpřesňují, doplňují nebo omezují význam dopravní značky, pod kterou jsou umístěny.
15. Podle § 63 odst. 2 zákona o silničním provozu prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti *dělení informativních značek*.
16. Podle § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu se dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem.
17. Podle přílohy 5 vyhlášky 294/2015 Sb. dopravní značka IP12 znamená – *Vyhrazené parkoviště – Značka označuje místo, kde je dovoleno zastavení a stání pouze některých vozidel.*
18. *Údaje o tom, pro koho je parkoviště vyhrazeno (např. název organizace, státní poznávací značka, symbol zařízení a popřípadě v jaké době, jsou uvedeny na dodatkové tabulce a mohou být uvedeny i na značce místo nápisu. Mimo dobu, po kterou je parkoviště vyhrazeno, smějí na takto označeném místě zastavit a stát i řidiči jiných vozidel, pokud není stanoveno jinak.*
19. *Případný stanovený způsob stání se vyznačuje obdobně jako na značkách „Parkoviště“ vyznačujících způsob stání. Značka, na které je uveden symbol zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku, je vždy doplněna vodorovnou dopravní značkou „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou“.*
20. Podle přílohy č. 6 vyhlášky 294/2015 Sb., dodatková tabulka E13 znamená – **Text nebo symbol** – *Vhodným nápisem nebo symbolem uvedeným na dodatkové tabulce je zpřesněn nebo omezen význam dopravní značky, pod kterou je dodatková tabulka umístěna.*
21. *Je-li na dodatkové tabulce použit text s výrazem „dopravní obsluha“, rozumí se tím vozidla zajišťující zásobování nebo lékařské, opravárenské, údržbářské, komunální a podobné služby, vozidla přepravující osobu těžce zdravotně postiženou, vozidla taxislužby a vozidla, jejichž řidiči, provozovatelé nebo přepravované osoby mají v místech za značkou bydliště, ubytování, sídlo nebo nemovitost.*
22. *Je-li na dodatkové tabulce použit text s výrazem „zásobování“, rozumí se tím vozidla zajišťující zásobování nebo lékařské, opravárenské, údržbářské, komunální a podobné služby a vozidla přepravující osobu těžce zdravotně postiženou.*
23. *Při umístění pod dopravní značkou „Návěst před odpočívkou“ nebo „Návěst před odbočením na odpočívku“ nebo „Návěst pro odbočení na odpočívku“ lze na tabulce také uvést označení provozovatele čerpací stanice a stravovacího zařízení provozovaných na odpočívce.*

24. Jak vyplývá z citované právní úpravy, svislé dopravní značení je třeba vnímat ve spojení s dodatkovými tabulkami a vodorovnými dopravními značkami. Právě dodatková tabulka poskytuje jednoznačnou oporu pro závěry žalovaného, resp. správního orgánu prvního stupně.
25. Z citované přílohy 8 vyhl. č. 294/2015 Sb. vyplývá, že dodatkové tabulky zpřesňují význam svislého dopravního značení.
26. Dopravní značka č. IP 13 s dodatkovou tabulkou je umístěna u parkovacího místa dostatečně jasně, aby žalobce již při parkování musel vidět svislou dopravní značku. Pokud ji neviděl, tak ji po zaparkování vidět jednoznačně měl a mohl, stejně jako ji vidět měl a mohl ve chvíli, kdy k dotčenému parkovacímu místu přijížděl. Žalobce měl a mohl vidět i dodatkovou tabulku, která jasně uvádí, že svislá dopravní značka v místě platí s podmínkami uvedenými na dodatkové tabulce.
27. Již v rozsudku (na který zcela případně odkazoval žalovaný ve svém vyjádření) ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009–83, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „se na dopravní značku musí nablížit jako na zákonnou, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost. ... Z ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, jehož porušení bylo stěžovateli dáváno za vinu, jednoznačně plyne, že účastník provozu na pozemních komunikacích je povinen se řídit mimo jiné i dopravními značkami. S ohledem na zásadu *ignorantia legis non excusat* se přitom nemůže ospravedlňovat, že neví, co daná značka symbolizuje a k čemu jej zavazuje. Z fotodokumentace přiložené ve spisu navíc plyne, že předmětná značka byla jasně a plně viditelná, nebyla kupř. zakrytá spadáním listů či nánosem sněhu. Stěžovatel z ní nikterak nemohl vyvodit, že by se mohlo jednat o značku, kterou by nebylo třeba respektovat. Pokud by však skutečně nějaké pochybnosti měl, jednalo by se toliko o jeho soukromý názor, který mu však neumožňuje porušovat veřejnoprávní pravidla. Ze zákona o silničním provozu, prováděcích předpisů ani z jiných právních předpisů nelze dovodit, že by účastník provozu na pozemních komunikacích sám mohl činit soudy o zákonnosti dopravní značky a na základě svého hodnocení se rozhodnout, zda se zákazem vyjádřeným danou značkou bude či nebude řídit (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 17. 10. 2007, čj. 54 Ca 4/2007 - 146 nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 1. 1998, sp. zn. I. ÚS 263/97, <http://nalus.usoud.cz>).“
28. Ve shodě s citovaným rozsudkem zdejší soud uzavírá, že, pokud měl žalobce za to, že regulace provedená svislou dopravní značkou č. IP12 nesplňuje podmínky pro její umístění (srov. např. § 78 zákona o silničním provozu), způsobem nápravy z pohledu žalobce nevhodné úpravy není ignorování dopravního značení ani prostý nesouhlas s výsledkem přestupkového řízení, byť v podobě žaloby proti nyní napadenému rozhodnutí. Umístění samotné dopravní značky č. IP 12 s dodatkovou tabulkou žalobce totiž nenapadl.
29. Ze správního spisu a z obou rozhodnutí správních orgánů jednoznačně vyplývá, že žalobce byl postižen, jako provozovatel motorového vozidla, za jednání mající znaky přestupku, kterým řidič nerespektoval dopravní značení, které bylo umístěno u předmětného parkovacího místa. Předmětné parkovací místo bylo dopravní značkou vymezeno jako vyhrazené parkoviště a dodatkovou tabulkou byl význam dopravní značky zpřesněn tak, že parkoviště je vyhrazené pro osoby s dlouhodobým oprávněním. Žalobce netvrdí, že by dlouhodobé oprávnění měl, tudíž jednoznačně nerespektoval místní úpravu danou dopravním značením.

30. Veškerá argumentace žalobce se proto mívá s podstatou věci. Je zcela irelevantní, že žalobce parkoval na místě, které je určeno k dobíjení elektromobilů, elektromobilem po dobu nutnou k dobíjení (a naplňoval tak smysl parkovacího místa); stejně tak je irelevantní, že by žalobce mohl prokázat, že vozidlo bylo v době kontroly nabíjeno; a konečně je irelevantní i to, že v jiných městech nebo na jiných místech města Brna není jakékoli další oprávnění či registrace nutná.
31. Žalobci totiž není kladeno za vinu, že by parkoval na parkovacím místě jiným typem vozidla, než elektromobilem, ani mu není vyčítáno, že by tam parkoval po dobu, kdy vozidlo nenabíjel. Spornou tak zůstává pouze a jediné otázka místní regulace parkování.
32. Fakt, jestli je požadavek na registraci v parkovací aplikaci z důvodu dobíjení vozidla podle žalobce zcela v rozporu s běžnou praxí, není pro platnost dopravní značky podstatný. Nelze souhlasit, že požadavek vyplývající z dopravní značky je nepředvídatelný. Je možné, že má *běžný uživatel elektrovozidla* představu, že není nijak limitován ve svém oprávnění využívat dostupné nabíječky, ale i *běžný uživatel elektrovozidla* musí respektovat dopravní značení a podřídit se místní úpravě. Není proto vůbec relevantní jeho očekávání, že nebude muset v průběhu dobíjení činit jakékoli další úkony a registrace. Konečně regulace provozu na pozemních komunikacích, vč. (místní) úpravy parkování platí pro všechny řidiče a ani *běžní uživatelé elektrovozidel* nepředstavují žádnou výjimku.
33. Pokud je o specifikaci právní normy, ze které vyplývá, že je pro stání v parkovací zóně E nutné se registrovat, soud výše citoval napadené rozhodnutí, dle kterého „*Vozidlo stálo na místě označeném dopravní značkou č. IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou s textem „Zóna E, 2 místa s dlouhodobým oprávněním“.*“, což je pro specifikaci porušené povinnosti zcela dostačující, neboť řidič má povinnost řídit se dopravními značkami.
34. Nad rámec uvedeného soud doplňuje, že možnost zřizovat parkovací zóny vyplývá z § 23 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, a to prostřednictvím místní právní úpravy. Tou je v případě Statutárního města Brna *nařízení č. 9/2019, kterým se vymezují oblasti statutárního města Brna, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít k stání silničních motorových vozidel za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy*, ve spojení s jeho aktualizacemi, z nichž v tomto případě je podstatné *nařízení č. 12/2022, kterým se mění a doplňuje nařízení statutárního města Brna č. 9/2019, kterým se vymezují oblasti statutárního města Brna, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít k stání silničních motorových vozidel za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy, ve znění pozdějších nařízení*. Právě v důsledku nařízení č. 12/2022 došlo k vymezení Zóny E s rozdělením prostřednictvím dodatkových tabulek na části „s krátkodobým oprávněním“ a na části „s dlouhodobým oprávněním“. Z přílohy č. 2 k nařízení č. 12/2022 vyplývá, že jako místo určené k dlouhodobému stání dle čl. 3 odst. 5 nařízení je mj. učeno místo 005 Makovského náměstí (X).
35. Jinými slovy, Statutární město Brno má ze zákona právo vymezit parkovací zóny, k čemuž přistoupilo a o čemž jsou řidiči transparentně informováni prostřednictvím místní právní úpravy zveřejňované Statutárním městem Brnem. Zároveň byl řidič o zřízení Zóny E s omezením na dlouhodobé oprávnění informován prostřednictvím dopravní značky s dodatkovou tabulkou.
36. Z pohledu soudu obě rozhodnutí správních orgánů obsahují vymezení právní povinnosti, která byla porušena jak řidičem vozidla, tak i provozovatelem motorového vozidla

(žalobcem). Právní kvalifikace porušených povinností odpovídá zjištěnému skutkovému stavu a nelze v ní shledat žádné pochybení.

37. Jak soud uvedl, pokud žalobce nebrojil proti samotnému vymezení parkovací zóny E s nutností dlouhodobého parkovacího oprávnění opatřením obecné povahy, tak jeho žaloba nemůže být úspěšná.

Ke společenské škodlivosti jednání žalobce

38. Podle ustanovení § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se za přestupek považuje společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Přestupek je vymezen jednak pozitivním způsobem (tj. přímým označením jednání za přestupek) a dále negativním vymezením (tj. nejedná se o trestný čin). Soud se bude dále zabývat pouze pozitivním vymezením přestupku, neboť v nyní projednávané věci nebyly dány takové okolnosti, které by svědčily o spáchání trestného činu.
39. Pozitivní vymezení přestupku je vyjádřeno jednak formálními znaky uvedenými přímo v zákoně a dále materiálním znakem, který vyjadřuje míru společenské škodlivosti. Pro odpovědnost za spáchaný přestupek je nutné naplnit jak formální, tak materiální znaky přestupku. Naplnění formálních znaků přestupku žalobce v žalobě nespороval. Materiálním znakem přestupku je jeho společenská škodlivost, přičemž za společensky škodlivé je třeba považovat porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. § 3 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky).
40. Účelem zákona o silničním provozu je stanovení podmínek pro zajištění bezpečného a plynulého provozu na veřejně přístupných pozemních komunikacích, přičemž k zabezpečení tohoto úkolu stanovuje zákon práva a povinnosti účastníků silničního provozu (srov. důvodovou zprávu k § 1 zákona o silničním provozu). Porušením zájmu chráněného zákonem tak je porušení podmínek pro zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu. K ohrožení plynulosti a bezpečnosti provozu dojde kdykoli, když se přestupce dopustí jednání v rozporu se stanovenými pravidly a nejsou přítomny okolnosti, které by vylučovaly, že se na toto jednání může pohlížet jako na jednání neporušující konkrétní zájem společnosti.
41. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 6. 2020, č. j. 3 As 80/2018-32: „Ve většině případů je materiální stránka (společenská nebezpečnost) per se dána již samotným naplněním formální stránky přestupku, neboť již legislativní vymezení pojmových znaků jednotlivých přestupků předpokládá, že jde o jednání společensky škodlivá, respektive v míře odpovídající povaze přestupků nebezpečná. Mohou však nastat výjimečné případy, kdy tomu tak nebude (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2014, č. j. 3 As 78/2014-36, či ze dne 24. 4. 2019, č. j. 6 As 321/2018-31). Pokud se totiž k okolnostem jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, tedy znaky jeho skutkové podstaty, připojí určité další okolnosti, které vylučují, aby daným konkrétním jednáním byl alespoň v minimální míře porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání nemůže být za přestupek označeno. Okolnosti, které vylučují společenskou nebezpečnost, se budou lišit v případě toho kterého přestupku; podstatné je, že snižují nebezpečnost jednání pro společnost pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy daného přestupku.“
42. Materiální stránkou správního deliktu má smysl se blíže zabývat zejména v hraničních případech, „pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty

přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti“ – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008–45.

43. Správní orgány se k naplnění materiální stránky přestupku vyjádřily, soud v souladu s výše uvedeným neshledal žádné okolnosti, které by v nyní projednávané věci mohly vést k vyloučení naplnění materiální stránky přestupku. Samotný fakt, že žalobci zůstává „*tajemstvím, čím je dobíjení elektromobilu u dobíjecí stanice (bez současné registrace v aplikaci) pro společnost tak škodlivé, aby bylo vnímáno jako přestupek, který je nutno trestat*“, bohužel neznamená, že porušování místní regulace provozu dopravní značkou není jednání, které by nenaplnňovalo formální znaky přestupku, tudíž i jeho materiální stránku. Vozidlo žalobce bylo v danou chvíli nabíjeno, jak tvrdí sám žalobce, k registraci dlouhodobého parkovacího oprávnění nedošlo, tudíž parkovací místo bylo využíváno v rozporu s dopravní značkou a žalobce neuvedl žádné specifické okolnosti (krom obecného nesouhlasu s místní úpravou zónového parkování), které by měly vyloučit jeho odpovědnost navíc za přestupek provozovatele motorového vozidla.
44. Soud může jen opakovat, že celá podaná žaloba fakticky obsahuje nesouhlas s místní regulací prostřednictvím opatření obecné povahy, které však žalobce nenapadl.
45. Žalobní námitku neshledal soud jako důvodnou.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
47. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 28. listopadu 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce